

Eckhart Tolle:

Csend a világ közepén

Részlet egy Findhornban elhangzott hétvégi lelkigyakorlatról

Senki nem látja előre elkerülhetetlen halálát - senki nem tudhatja, mikor történik meg vele. De végül mindenki elkerülhetetlenül meghal, 1 év vagy 50 év múlva, de hamarosan. Am amikor eljön, az a most lesz, és nem a holnap. Ezért rettenetes sors, ha ennek az énképnek, ennek a koholt realitásnak a csapdájában élsz. Folyamatosan változókéony hangulatot okoz, amely még spirituális szinten is megjelenik.

Egyszer ráébredsz: igen, a megszállottság rabja vagyok; tudom, hogy ez nem az. De légy óvatos, nehogy más gondolatformák lépjenek azonnal a helyére, például előfordulhat, hogy 20 éven át folyamatosan a pénzt hajtottad, és most azt mondd: oké, elajándékozom a BMW-met. Most biciklit veszek, mert spirituális életet élek, és csak ennek megfelelő ruhákat hordok. Bringán járok, és nézem a másik embert, aki még mindig olyan tudattalan, hogy BMW-je van, és azt gondolom: "Mennyivel felette állok a spiritualitásommal." És amit ekkor cipelsz, az még a BMW-gondolatformánál is nehezebb gondolatforma. Énképéd még nehezebbé vált, és lehet, hogy a BMW-s ember énképe könnyebb, mint a bringásé. Lehetséges.

Figyeljünk hát oda, hogyan vált és választ magának elménk másik történetet, és mindig azért, hogy így vagy

fajta különlegességet, amely a világ szemében kívánatos - ellenkező jelű különlegességre tesznek szert azért, hogy úgy érzik, igazságtalanul elbánt velük az élet. Bizonyos emberek vagy helyzetek áldozataiként élnek, és ebben az áldozat gondolatformában aztán nagyon különlegesnek érzik magukat. Akkor is nyerhetsz, ha vesztés vagy. Az elme nagyon okos, és az áldozati identitás nagyon erős lehet, erősen belevájtja magát az emberek elméjébe, és ha találkozol velük, 5 perc múlva már a történetüket mesélik. "Tudod, mi történt velem? 25 évvel ezelőtt történt." És persze, hogy történtek szörnyű dolgok 25 éve, és ma is történnek ebben az örült világunkban.

De ahhoz, hogy identitást építhess egy bizonyos időpontban vagy egy ismétlődően megtörtént szenvedés köré, ebben a zűrés világban, ahol a szenvedés elkerülhetetlen, hogy erre építhess fel különlegességed tudatát, ahhoz rettenetes, mindenütt rácsokkal körülvett börtönbe kellett zárnod magad. De legalább azt gondold, tudod, hogy ki vagy, van történeted. "Remek, legalább van történetem. Az élet jobban elbánt velem, mint a többiekkel. Többnek érezhetem magam."

És ezért néhány ember gyakran fejben és hangosan is az életre, a helyzetére, az emberekre panaszkodva

szerezzi meg a különlegesség érzését, és csak hajtogatja, hogy mik vannak, hogy ennek meg annak nem lenne szabad megtörténnie. Valamit tenni kellene, ez valójában mind nagyon rossz. De miért nem tesz ellene?

Sokan érzik úgy, hogy nem lehetnek önmaguk; vagy azért nincsenek igazán békében magukkal, mert valami történt, vagy mert valami nem történt. Pontosan ez az a két ok, ami miatt nem lehetsz önmagad. Vagy történt valami, és ez megakadályoz abban, hogy önmagad lehess, vagy még nem történt

meg valami, és ha az nem történik meg, nem lehetsz önmagad. Hát nem frusztráló? Kell, hogy valami történjen, hogy önmagad lehessék. Ezek szerint nem vagyok önmagam.

Azért beszélünk most ezekről a módozatokról, hogy felismerhesd, amikor benned történik. Ez univerzális, öröklött minta, minden emberi lényben megvan. A kollektív emberi elme egós, tudattalan állapotában így működik.

Alkalmanként haloványan felvillan a fény, emiatt nem örülsz meg, ezért vagy képes mégis a túlélésre. Visszatartanak az öngyilkosságtól, vagy visszatartanak a totális örülettől.

Igazán rövidke kis pillanatok ezek, de ezek tartanak életben. Hirtelen az öröm parányi cseppje szívároog át lényed mélyébe felől, a rétegeken át, az elme kemény rétegein át, ahol itt-ott kis repedésekre lel. Ha ez nem lenne, teljesen elvesznél, és valószínűleg nem olvasnál most.

És néha-néha vannak olyan pillanatok, amikor hirte-

len megjelenik a szépség, a túlradó szépség, vagy a veszély egy pillanata fölébreszt, és kiránt a fejedben folyamatosan beszélő hang duruzsolásából. Ő, hirtelen mennyivel élénkebb az élet, a létezés, a jelenlét, majd visszatér a gondolat.

Néhány ember számára a veszély fizikai betegség képében jelentkezhet, egyszer csak hirtelen megérkezik, és ezzel felébreszt. Hirtelen rájössz, hogy mindaz, amit hajszoltál, és amit fontosnak véltél, egyáltalán nem fontos.

Tehát valami már összeomlik a gondolat szintjén. Fizikai betegséget fejlesztesz magadban, és rájössz, hogy mindaz, ami olyan sokat jelentett, egyáltalán nem számít. Így a betegség hasznos lehet, néhány embert felébreszthet.

De az is előfordul, hogy valaki éppen egy állat miatt marad épelméjű. Mert ez az egyetlen módja, hogy egy másik lényel ne gondolati úton teremtünk kapcsolatot. Mert amikor más emberi lényekkel találkozunk, akkor csak a többi emberrel kapcsolatos elképzeléseink csapdájában vergődünk. Mentális elképzeléseket és képeket aggatunk egymásra olyan formában, amit egymásról gondolunk. Mert mindig pontosan tudom, mit gondolok rólad. Nem veled állok kapcsolatban, hanem a saját fejemben rólad alkotott elképzeléssel. A legtöbben ezt tesszük egymással, így aztán már két gondolat teremtette entitás próbál megféni egy kapcsolatban. Mindegyiknek szüksége van a másikra, de ugyanakkor fél is tőle. Természetesen ez az oka annak, hogy manapság olyan nagyon problémásak a kapcsolataink.

Néhány ember tehát azért marad épelméjű, mert állatot tart. Kedvenceink hihetetlen szerepet töltenek be életünkben, és ezt még mindig nem ismeri el teljes mértékben a világ. Ők tartják vissza az emberiséget az örülettől, mert amikor egy kutyát vagy egy macskát megérintünk, akkor egy pillanatra nem vagyunk egyedül, persze néhány ember akkor is megtartja az egóját, de ezek nagyon kivételes esetek. Megérinted az állatot, és önmagad lehetsz. Az állat ellen nem kell pszichológiai védekezést bevetned, és nem is akarsz tőle semmit. Egyszerűen csak ott vagy vele, és valami elér hozzád, mert az állatok sokkal mélyebben kapcsolódnak az élet forrásához, mint a legtöbb ember.

Az állatok még mindig egységben élnek a teljességgel, nem vesztették el azt. Mélyen gyökereznek a létben. Ők nem teremtik meg a problémák világát, egyek az étellel.

Mi, emberek pedig elrekesztettük magunkat az élettől, gondolati képünk van az énről, amelyet sorompó választ el a világ többi részétől. Mert ott van a másik emberi lény, és ez rettenetes elképzelés. Életünket a "szükségünk van a többiekre, de félünk tőlük" elve vezérli.

Az állatokat nem sújtja a folyamatos gondolkodás átka. Nincs fogalmi énképük, mint az embereknek. Nem különítették el magukat. Így válhatnak néhány ember számára a létbe vezető úttá.

Amikor ilyen lényel lehetünk - és ez néhányunk számára megadatik -, az olyan pillanat, amikor valóban elcsitul a gondolat. Amikor a kutyát simogatod, vagy egy macska dorombol az öledben. Hirtelen gondolsz valamit, de a gondolat elcsendesül, még csendesebb lesz, és a csend terébe kerülsz, és érzed a macska dorombolását. Vagy egyszerűen csak megfigyelsz egy állatot, és ha valóban tudsz figyelni, akkor ez kiszabadíthat elmédből, és jelen lehetsz, mert az állat is jelen van.

Ugyanígy van ez a természet birodalmában: a fák, a virágok és a fűszálak mind jelen vannak. Mind átadják magukat az egynek; egyek az étellel, az egy élet gyönyörű, pillanatnyi kifejeződései. Így aztán néhány ember életében a természet a megközelítési pont.

A tudás a másik, amit csak úgy mellékesen előrántasz hatalmas készletből, elejtesz egy-két dolgot, és a másik ember csak álmélkodik, és nem tudja, ki is vagy. Nyilvánvaló, hogy többet tudsz nála. Ettől aztán hű, de jól érzed magad! Így működik ez kis dolgokon keresztül, amelyek folyamatosan növelik ezt a mindig nagyon bizonytalan énképet.

Az én szereti, ha igazad van! Szereti, ha mások tévednek, mert neked csak így lehet igazad. Szereti, ha igaza van, és pillanatnyilag az "ah, igazam van" tölti el a növekedés érzésével.

Tehát mindig a saját magam, az én fikciójának erősítéséről van szó. A tárházamban lévő énről, és az emberek ezt keresve élék életüket. Ez életük célja, az én koholmányának erősítése. Így ez válik tetteik hajtóeréjévé.

És ez mindig nagyon szorongató, mert gyakran érzed magad kevesebbnek a másik embernél, és ezen dolgoznod kell. "Kevésbé különleges nálam, vagy többet tud, én viszont jobban nézek ki."

Vannak, akik - ha nem képesek megszerezni azt a

HOROSZKÓP	 KOS (03.21.-04.20.) Lendületes és bevállalós. Semmi nem tűnik lehetetlennek ön előtt. Egyetlen akadály van, ezt azonban nem szabad alá becsülnie; a saját főnöke. Erdemes lehet leülniük a párjával, és őszintén átbeszélni a dolgokat!	 RÁK (06.22.-07.22.) Ha otthon is harmóniát szeretne, fontos, hogy minden napra adjanak egymásnak valamit, aminek igazán örülnek. Legfőképpen érzelmeket. Kerülje a munkahelyi csatákat. Különösen a főnökkel, vagy a hatóság embereivel.	 MÉRLEG (09.23.-10.22.) Maga sem érti miért, de pesszimista hangulat köszönt önre. Mindenbe beleköt, így nem huny szemet párja hiányosságai fölött sem. Hogy ne legyen ebből vita (vagy szakítás), koncentráljon inkább arra, ami jó a kapcsolatokban.	 BAK (12.22.-01.20.) A nagy szerencsecsillag magasán jár a feje felett, egzisztenciális téren sokat emelkedhet. A főnökei is észreveszik végre, milyen kincset is szereztek az ön személyében. Partnerével minden rendeződni fog, csak le kellene ülniük végre átbeszélni a dolgokat.
	 BIKA (04.21.-05.20.) Magánéletében végre újra igazi harmónia uralkodik. Úgy érzi, minden illúziójával le kell számolnia, különösen, ami a kapcsolatait, a szövetségeseit illeti. Pedig ez nem egészen van így. Azt is vegye észre, akiben megbízhat, aki kitart ön mellett.	 OROSZLÁN (07.23.-08.22.) Minden percet ki kellene használnia, amikor munka után végre együtt lehet szerelmével. Ha otthon van, akkor számúzza a fejből a munkahelyi ügyeit, és attól pláne óvakodjon, hogy a legmeghittebb pillanatban a munkahelyi problémákról kezdjen beszélni!	 SKORPIÓ (10.23.-11.22.) Óvakodjon attól, hogy szerelmét elszámoltassa az idejével! Konfliktusba, nyílt konfrontációba kerülhet a főnökével vagy a hatóságokkal. Törekedjen a kompromisszumokra, mert különben nagyon valószínű, hogy csak vesztésen kerülhet ki a bajból.	 VÍZÖNTÓ (01. 21.-02.19.) Arra is gondolnia kell, hogy néha párjával kettesben menjen kikapcsolódni. Nem lehet elégszer elismételni: az üzletben nincs barátság! Ezt most a saját bőrén is tapasztalhatja. Nincs azonban oka a sértődésre, és nagyon jól teszi, ha tartja magat ehhez a koncepcióhoz.
	 IKREK (05.21.-06.21.) Most nemcsak a saját, hanem a baráti munkakörök is érdekesek lehetnek. Várhat egy kis pörgést az életében. Minél meglepőbb, és különösebb az ötlet, annál inkább megfontolást érdemel. A magánéletében adódhat egy kis szabadideje.	 SZŰZ (08.23.-09.22.) Alig jut ideje a kedvesére, annyi a tennivalója, hogy ki sem látszik belőle. Ne törődjön bele a hétköznapi szürkeségébe! Ügyeljen arra, hogy az idő, amit együtt töltenek, örömteli és boldog legyen! Mutassa meg, hogy örül a közös programoknak!	 NYILAS (11.23.-12.21.) Munkájában és az üzleti életben is csak akkor lehet sikeres, ha valamit szívből tesz. Ha olyasmit akarna eladni, amiről saját magának sincs jó véleménye, azzal aligha megy bármire is. Ha teheti, fektessen le korábban, és aludja ki magát jó alaposan!	 HALAK (02.20.-03.20.) Ha hű régi társához, akkor kerülje a nyers, durva stílust, így akár arra is lehet esélye, hogy a régóta húzódozó konfliktusuknak végre pontot tegyen a végére. Szerencsés időszakot tudhat maga mögött, azonban válogassa meg jól, kikkel lép szövetségbe!